

Kiállításunk kurátora, Sulyok Miklós és a bő egy éve a Magyar Művészeti Akadémia által szervezett Csete-konferencia előadói körüljárták és elemezték a két alkotó műveit, művészet- és építészettörténeti kutatásaik alapján Sulyok most kiemeli a két – összességében homogén – életmű jeles alkotásait: az emblemátikus Csete-házak és a két koherens életmű egészének méltatását kínálják – kiállításformában.

Szeretném Sulyok Miklós kurátor és Botzheim Bálint látványtervező-építész kiállítási koncepcióját is méltatni. Olyan vizuális nyelven fogalmazták egységbe a fent hivatkozott és a korábbi, gyakran szerteágazó tudományos vizsgálódások apró mozaikköveinek részleteit, amelynek köszönhetően a nem szakmai, de az építészet és a vizuális kultúra iránt érdeklődő tárlatlátogató képes befogadni az egykor ökológiai értelemben is még pozitív technikai csodákat és világgépet kínáló innovatív korszak máig ható eszméit. Csete György párhuzamosan a Pécs Csoporttal együtt a magyar népművészetből kiindulva célul tűzték ki az anyanyelvű építészet megvalósítását.

Az első teremben erősen bevésődhetnek a látogatóba a Csetéék által választott és kiemelt képpár - a subája védő kúpjába/kupolájába burkolózó illetve az űrhajóból szkafanderében az űrbe kilépő ember - analogikus képei. Lovelock Gaia-elméletén túl a 20. század utolsó harmadában – és egyben az űrkorszakba lépő civilizáció korszakában – az amerikai Buckminster Fuller polihisztor konstruktőr népszerűsítette a *Spaceship Earth* (Föld-űrhajó) fogalmát, amit Csete Ildikó nyomott textilje is közvetít.

Csete György és Csete Ildikó a hagyományról és a fejlődésről alkotott saját világfelfogásukat paralel fejtették ki a világunk tudományos és technikai szinergiáját hirdető Buckminster-tézissel. A két Csete által megfogalmazott hasonló koncepció a magyar mitológia, őstörténet, történelem és hit jelképeivel válik a honi befogadó számára „olvasmányossá”.

Szegő György DLA
a Műcsarnok művészeti igazgatója